

MIDDEN IN DE NACHT OP JACHT

Terwijl ik na een energievretende dag geniet van mijn welverdiende nachtrust, word ik bruut gewekt door zzzzz, zzzzzz, zzzzz in mijn rechteroor. Ik schrik wakker, sla verwoed om me heen, waarbij ik mijn hand bezeer aan de bedplank van het hoofdeind en kijk paniekerig in het rond. Dat was een mug!

In gedachten grijp ik een dubbelloops jachtgeweer en ga in een pink-panter-houding achter de minstens 1 stuks mug aan. In werkelijkheid pak ik een kussen om de mug te lijf te gaan in een eenzijdig kussengevecht van mens tegen ondiep.

Kijk, daar spot ik er eentje precies boven mijn bed tegen het plafond.

Ik vraag me af of dat beest mij of mijn inmiddels wakker geworden levensgezel al gestoken heeft. Ik sta op het bed te balanceren om mijn evenwicht te hervinden op de verende ondergrond en sla daarna direct ongenadig hard vanuit een rechtse hoek vol met het kussen tegen het plafond. Raak! Resultaat: 1 dode mug en een bloedvlek zowel op het kussen als aan het plafond. Dit is het antwoord op mijn eerdere retorische vraag. Ook dat nog!

“Wat ben je nu toch weer aan het doen?” vraagt mijn man getergd en geërgerd tegelijk. Ik antwoord dat het jachtseizoen geopend is sinds middernacht.

Daar vliegt mug nummer twee argeloos voorbij, maar niet lang meer. Dat is mijn belofte. Ik zet de aanval gewoon voort of het de normaalste zaak van de wereld is. Mijn eerste poging om het dier naar de muggenhemel te helpen mislukt en helaas ben ik het vliegbeest even kwijt uit mijn vizier. Jeetje, daar zit ze rustig op het bloemetjesbehang als een gecamoufleerde strijder tussen de bonte kleuren. Ik had bijna een loep nodig net als Sherlock Holmes om haar te vinden. Daarom duurde het ook even, maar de aanhouder wint. Bam, daar tref ik de mug bij de tweede poging in een keer. Alleen tref ik deze keer niet alleen de mug, maar ook mijn lampje op het nachtkastje, waardoor dit keramieken exemplaar met een dof geluid op de vloer belandt. Een beetje oenig kijk ik naar het gevallen voorwerp, maar ik ben te zeer gedreven mijn muggenjacht voort te zetten, dat de lamp mij van later zorg zal zijn.

Mijn man vraagt me toch eens rustig aan te doen. Hij is al wakker gemaakt door mij, meent hij en dat hoeft niet te betekenen dat het hele appartementencomplex wakker moet worden. Nou ja, dat is zijn mening, ik ben een heel andere mening toegedaan. En garde dus maar weer en medewerking of tegenwerking doet er niet meer toe; ik ben lekker op dreef.

Met laserogen speur ik elk gaatje en hoekje in de slaapkamer af, maar niks te zien. De deur! Op de deur van de slaapkamer zit een mug gewoon mug te wezen, loerend op mijn bloed of dat van mijn huisgenoot. Me afvragend waar die muggen toch vandaan gekomen zijn, neem ik mijn kussen weer in de aanslag en sla als een ervaren verdelger de mug helemaal plat, waarbij ik versteld sta van mijn eigen agressie. Ik doe zelfs geen vlieg kwaad, maar een mug is andere koek.

Mijn ogen speuren achter mijn brillenglazen elke plek van de slaapkamer af en ja hoor, daar zit er nog een op de plafonnière. Mijn man roept al “Nee, hè! Niet tegen de lamp slaan!” Op dat zelfde moment mep ik mijn hoofdkussen keihard tegen het plafond, waar ik zowel mug als lamp vakkundig tref. Die laatste blijkt ongeschonden, maar de mug niet, want die zit vastgeplakt aan de lamp. Hoe moordzuchtig kan een vreedzaam mens worden zonder er spijt van te hebben! Hopelijk was dit de laatste. Morgen zal ik de restanten van wat eens muggen waren wel

verwijderen. Die kringen maken me echt helemaal gek.

Na nog wat binnensmonds gemopper mijnerzijds en onbegrip van mijn partner, besluit ik mijn jachtgebied te verplaatsen naar het dromenland. Aanvankelijk lukt dat natuurlijk niet en ben ik klaarwakker. Ik heb de veroorzakers van de nachtelijke onrust uitgeschakeld en nieuwe recruten niet meer gespot.

Welterusten dus maar weer en als mijn bloeddruk genormaliseerd is, glij ik heel langzaam weg in mijn verdiende slaap. Maar dan opeens.....zzzzz, zzzzz, zzzzz.....

Resi Faessen-Teeuwen

september 2016